

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter i denne sag er i vidt omfang de samme som i sag T-45/02, DOW AgroSciences B.V. and DOW AgroSciences Ltd. mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (endnu ikke offentliggjort i EF-Tidende).

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23.10.2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

Sag anlagt den 19. marts 2002 af Stephan-Harald Voigt mod Den Europæiske Centralbank

(Sag T-78/02)

(2002/C 144/102)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 19. marts 2002 anlagt sag mod Den Europæiske Centralbank af Stephan-Harald Voigt, Langensfeldt (Tyskland), ved Rechtsanwalt N. Pflüger.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den skriftlige irrettesættelse i henhold til artikel 43, litra i), i ansættelsesvilkårene, som blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 1.3.2002, annulleres.
- Den Europæiske Centralbank tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har til støtte for sin påstand anført, at den skriftlige irrettesættelse på grund af tilsidesættelse af almindelige retsprincipper er ugyldig. Irrettesættelsen er baseret på urigtige påstande, og sagsøgeren har under sagen ikke i tilstrækkelig grad haft mulighed for at forsvare sig. Endvidere er sagsøgtes adfærd i strid med europæiske databeskyttelsesbestemmelser.

Sagsøgeren bestrider desuden, at sagsøgtes vicepræsident ved en gyldig beslutning fra direktionen generelt var beføjet til at

træffe afgørelse om skriftlige irrettesættelser som omhandlet af artikel 43, litra i), i ansættelsesvilkårene.

Sag anlagt den 23. marts 2002 af Pedro Díaz, SA, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design).

(Sag T-85/02)

(2002/C 144/103)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 23. marts 2002 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) af Pedro Díaz, SA, Carretera de Cartagena-La Palma, Km 2,400 Cartagena (Spanien), ved advokat Patricia Koch Moreno.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse af 16. januar 2002 fra Tredje Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), som afviste EF-varemærkeansøgning nr. 199.265 CASTILLO som betegnelse for »oste« i klasse 29, annulleres.
- Det bestemmes, at EF-varemærkeansøgning nr. 199.265 CASTILLO som betegnelse for »oste« i klasse 29 imødekommes.
- Sagsøgte og om fornødent den anden part tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

EF-varemærkets ansøger: Pedro Díaz, SA

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »CASTILLO« — ansøgning nr. 199.265 for varer i klasse 29 og 30

Indehaveren af det under indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Granjas Castillo, SA

Det under indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det spanske figur- og ordmærke »EL CASTILLO«, der er registreret for visse varer i klasse 29, og det spanske figur- og ordmærke »EL CASTILLO NADO 1« for varer i klasse 30

Indsigelsesafdelingens afgørelse:	Afvisning af ansøgningen for visse varer
Appelkammerets afgørelse:	Delvis ophævelse af indsigelsesafdelingens afgørelse og afvisning af ansøgningen for en yderligere vare (»oste«)
Søgsmålsgrunde:	— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 — Fejlagtig fortolkning af begrebet forvekslingsrisiko

Sag anlagt den 26. marts 2002 af Territorio Historico de Alava, Diputación Foral de Alava mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-86/02)

(2002/C 144/104)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 26. marts 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Territorio Historico de Alava, Diputación Foral de Alava, Alava (Spanien), ved letrados en ejercicio D. Ignacio Saenz-Cortabarría og Marta Morales Isasi.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionen beslutning af 20. december 2001 vedrørende statsstøtte, som Spanien i 1993 har ydet til en række nyligt etablerede virksomheder i Alava, annulleres.
- Subsidiært: Første punktum i beslutningens artikel 3 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning K(2001) 4475, endelig udg., af 20.12.2001, hvorved fritagelse for betaling af selskabsskat i medfør af artikel 14 i Norma Foral 18/1993 af 5. juli om skattemæssige foranstaltninger af

hastende karakter med henblik på at støtte investeringerne og fremme den økonomiske aktivitet (Boletín Oficial del Territorio Histórico de Alava nr. 79 af 16.7.1993) kvalificeres som statsstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet. Den nævnte bestemmelse hjemlede fritagelse for betaling af selskabsskat for virksomheder, der etableredes fra det tidspunkt, hvor loven trådte i kraft, og indtil den 31. december 1994, forudsat at de investerede mere end 80 mio. ESP (480 810 EUR) i materielle anlægsaktiver, skabte mere end ti arbejdspladser og iværksatte produktionen med en mindstekapital på 20 mio. ESP (120 202 EUR).

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande i det væsentlige fremsat fem anbringender:

- a) Det gøres principalt gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 87, stk. 1, EF, idet den har foretaget en åbenbar urigtig bedømmelse ved indledningsvis at betragte den omtvistede skattemæssige foranstaltning som statsstøtte i ovennævnte bestemmelses forstand. Efter sagsøgerens opfattelse er der i denne sag ikke tale om en sådan selektiv fordel, som kendetegner enhver form for statsstøtte i medfør af den nævnte bestemmelse, eftersom der er tale om en foranstaltning, som er baseret på objektive kriterier, og som påvirker alle økonomiske aktører (fysiske og juridiske personer) på samme måde.
- b) Det gøres subsidiært gældende, at Kommissionen har foretaget en urigtig fortolkning af begrebet eksisterende støtte. Sagsøgeren gør gældende, at såfremt Retten måtte nå frem til, at den omtvistede foranstaltning rent faktisk udgør statsstøtte, er der i givet fald tale om en eksisterende støtteordning, jf. artikel 1, litra b), nr. v), i forordning (EF) nr. 659/1999, eftersom foranstaltningen på det tidspunkt, hvor den blev gennemført, ikke udgjorde støtte, jf. forordningens artikel 1, litra b), nr. ii), da der er tale om støtte, som på daværende tidspunkt blev stiltiende godkendt af Kommissionen.
- c) Det gøres endvidere subsidiært gældende, at den retligt fastlagte procedure ikke er blevet fulgt. Det fremgår af artikel 88, stk. 1, EF og forordning (EF) nr. 659/1999, at den rette undersøgelsesprocedure for så vidt angår eksisterende støtteordninger er den, der er fastlagt i forordningens artikel 17-19, og ikke den, Kommissionen har fulgt i den foreliggende sag, og som er den, der finder anvendelse i forbindelse med ulovlig støtte.
- d) Det gøres mere subsidiært gældende, at Kommissionen har misbragt sin kompetence til at godkende støtte i medfør af artikel 87, stk. 3, litra c), EF, idet den har betragtet den omtvistede skattemæssige foranstaltning som driftsstøtte og følgelig har erklæret, at der er tale om støtte, der er uforenelig med fællesmarkedet. Kommissionen sidestiller uretmæssigt det, som ikke er andet end en metode til vurdering af, om der foreligger et element af